

Ad. No 1113, D33, 3c, 7

24. / VII. 1902

Belcenzene

gospa Jofka Kveder.

Jesenice
na Tolenskem.

Krain

15
15/11
164
103
40
10
53
5
18

5
3
1

86
14
103
40
63
10
50
40
8
24. | 1902

24. VII. 1902 7

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D33, št. 7

Drago gospo!

Dobil sem danes Tvoje pismo
in sem se ga razgledal, posebno
zelo; ker pravilo, da Tam je
dobro in da ste veselji; lepo
je bilo, da ste se spomnili
v svojem veselju tudi
name, ki najinim zdaj tukaj
stojim, morda sluzjaki
dolgi čas. Keramitje
mi opicnjete tako lju.
kegnino. Lepoto naših
vseh, tako lju kegnino
lepo svojega veselja
in meni se boji dol
tako boji, promislite,
kakor starih po mladost.

Jaj mistlin, da ti bilo
vse, vse drugace, če ti
bil je enkrat stoli, če
ti bil je enkrat tako
vesel, kakor ste Vi veseli.
Jakaj, upejmite mi, da
to življenje ni lepo.
Vse, vse ti moralo, bti
drugace. Meni se zdi,
kakor da ti se odločaljeval
polagoma od samega
sebe, kakor da sem se
je zelo, zelo oddaljil
in to, kar je valilo
je samo se galesten
opomin. Saj sem bil
tudi jay čisto vesel,
ko sem bil se stoli,

čisto po slovensko,
čisto slovije vesel.
Jaj pa sem mislil
v sejem nem, da sem
se spomeloval, pa sem
le postal, počakoval,
zelo je izpirnil. Ali
mistlin, da bo se
vse drugace. Če ti se be
je čisto izpirnil -
odkoder pa tolem tiči.
Upi načrti, ki jita
mistlin izpirnil
7 močens isto in ti
es čisto moji? Jalo
si mi doji del in
po Vašem vedenju se
mi doji.

Reenico miam bil
u mikeli tako sam.

Jolaj, to nit samega
ake miamu see slobo
in se skero ne miamu
pogovarjati, kadar
čijim na zofi.

Čakan zelo kyko,
da piden malo dol,
ali Bez redi č pricakan.

Tako sem napisal
pismo, pisal pa Van
miamu mi. Mialite
si, da je to semu
prizaje pozdrav. Pri
hodnjic Van pisen
ky drugega.

Vas

Juan Canhar

Dunaj

24. III. 92.

St. Luidanergau

26. I. 92.

